

Odločba Višjega sodišča RS: VDS Sklep Pdp 413/2004

Zbirni podatki

Evidenčna številka: VDS02614

Sodišče: Višje delovno in socialno sodišče Ljubljana

Oddelek: Oddelek za individualne in kolektivne spore

Datum: 8.7.2004

Področje: DELOVNO PRAVO

Institut: novi ZDR - tehnološki presežek - ukinitve delovnega mesta - sodelovanje sindikata

[Povezava do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Povezave

Zveza: ZDR člen 8, 88, 88/1, 88/1-1. ZSDU člen 91, 94, 98.

Besedilo

Jedro:

Če delodajalec predlogov splošnih aktov, s katerimi se določa organizacija dela, pred sprejemom ne posreduje v mnenje sindikatu, takšna opustitev nima za posledico neveljavnosti odpovedi pogodbe o zaposlitvi v individualnem delovnem sporu.

Izrek:

Pritožbi se ugodi, razveljavi se izpodbijana sodba in vrne zadeva sodišču prve stopnje v novo sojenje.

Obrazložitev:

Z izpodbijano sodbo je sodišče razsodilo, da se razveljavi odločba z dne 2.6.2003 in ugotovi, da je odpoved redne pogodbe o zaposlitvi iz poslovnih razlogov nezakonita. Delovno razmerje tožee stranke pri toženi stranki ne preneha s 30.10.2003, temveč ji traja z vsemi pravicami iz dela od 31.10.2003 dalje.

Zoper navedeno sodbo se pritožuje tožena stranka iz vseh pritožbenih razlogov.

Pritožba je utemeljena.

Tožena stranka v pritožbi navaja, da je sodišče nepravilno uporabilo materialno pravo. Uveljavlja, da obveščanje sveta delavcev in skupno posvetovanje določa 91. člen Zakona o sodelovanju delavcev ... glede kadrovskih vprašanj družbe, ki jih definira 94. člen istega zakona. Vendar v 6. alineji istega 91. člena ni dodana beseda "večjega" kot v predhodnjih alinejah; vsekakor pa 6. alineja govori o številu delavcev. Uporablja se torej množina, kar pomeni, da gre za kadrovska vprašanja. V primeru tožnika je šlo za edinega delavca na delovnem področju vodenja izdelave rotorjev, zato obveščanje in skupno posvetovanje ni bilo potrebno in je sodišče napačno uporabilo materialno pravo. Sodišče očita toženi stranki tudi kršitev 8. člena ZDR, pri čemer sodišče zmotno meni, da toženka spreminja sistemizacijo, za kar je po mnenju sodišča potrebno upoštevati 8. člen ZDR. Sodišče ni upoštevalo oziroma ni razumelo navedb toženke, ko je pojasnila, da nima akta o sistemizaciji delovnih mest, temveč ima katalog del in nalog. V obravnavanem primeru ni šlo za spremembo

sistemizacije dela, temveč za organizacijsko spremembo, s katero se je ukinilo opravljanje tožnikove delovne naloge kot samostojne naloge enega delovnega mesta. Katalog del in nalog je ostal nespremenjen. Koliko izvrševalcev bo opravljalo posamezno delovno nalogo, je poslovna odločitev uprave družbe. Zato ni potrebna sprememba aktov in soglasje sindikata oziroma sveta delavcev.

Nadalje se je sodišču prve stopnje predlagalo zaslišanje prič direktorja tehničnega sektorja L. K. in vodje informatike. Priči bi pojasnili vpliv uvedbe informacijskega sistema ter nove tehnologije na prenehanje potrebe po tožnikovem delu. Navedeni priči, kakor tudi priča I. G., ki kot tehnolog sedaj opravlja preostanek tožnikove naloge, bi pojasnili, da je lahko I. G. kot tehnolog prevzel tožnikovo nalogo. Obratno pa tožnik ni imel znanj in usposobljenosti, da bi prevzel naloge tehnologa in področja varstva pri delu. Toženka se je v preteklosti srečevala s hudimi likvidnostnimi težavami in le s težavo se je izognila stečaju. Uprava družbe poskuša s posameznimi ukrepi racionalizirati poslovanje, izboljšati poslovno uspešnost in povečati gotovost zaposlitve preko 300 delavcev. Razveljavitev odpovedi pogodbe iz formalnega razloga niti iz dejanske, niti iz pravne podlage in zavrnitev dokaznih predlogov ni razumljiva. Takšen pristop je nesprejemljiv.

Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je sodišče prve stopnje zmotno ocenilo kot absolutno bistven razlog kršitev 8. člena ZDR, kar naj bi ob kršitvi 91. in 94. člena bilo svetu onemogočeno, da se odloči za možnost, ki jo predvideva 98. člen prej navedenega zakona. Po mnenju pritožbenega sodišča sodišče prve stopnje zmotno šteje za bistveno prav kršitev 8. člena ZDR. 8. člen določa, da mora delodajalec predloge le splošnih aktov, s katerimi se določa organizacija dela, pred sprejemom posredovati v mnenje sindikatom. Sindikat mora podati mnenje v 8 dneh. Glede na 4. odstavek 8. člena gre za to, da mora o vsebini predloga splošnega akta delodajalec pred sprejemom akta neposredno obvestiti delavce. Vendar gre pri tem le za mnenje o predlogu splošnih aktov. Morebitna kršitev te zakonske določbe zato ne more pomeniti neveljavnosti odpovedi pogodbe o zaposlitvi v

individualnem sporu. Gre v bistvu za vlogo sindikatov pred sprejemanjem splošnih aktov. To samo za sebe ni odločilen razlog za razveljavitev odpovedi o zaposlitvi.

Nadaljnja ugotovitev sodišča prve stopnje, da tožena stranka ni predložila nobene posebne dokumentacije, ki bi potrjevala, da se je obseg poslovanja zmanjšal, je po eni strani preuranjena, po drugi strani pa kaže na bistveno pomanjkljivost, ker sodišče ni v kontradiktornem postopku, zlasti z zaslišanjem predlaganih prič, razčistilo dejstev, ki jih zatrjuje tožena stranka, da so podani vsebinski razlogi za obstoj ekonomskih razlogov za odpoved pogodbe.

Če ne drugače, bo sodišče prve stopnje tudi v ponovni obravnavi preizkusilo potrebo po pridobitvi mnenja izvedenca ekonomske stroke, kot predlaga pritožba. Dejansko stanje ni popolno ugotovljeno, zato je bilo treba pritožbi ugoditi, razveljaviti izpodbijano sodbo, da bo sodišče prve stopnje v navedeni smeri dopolnilo dokazni postopek in o zadevi po vsebini odločilo.

Zveza:

ZDR člen 8, 88, 88/1, 88/1-1. ZSDU člen 91, 94, 98.